

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	5
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	13
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	16
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	18
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	23
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	25

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 90/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wynagrodzenie radcy prawnego ustanowionego z urzędu, zasądzone na rzecz strony reprezentowanej przez tego pełnomocnika od strony przeciwnej, podlega podwyższeniu o podatek od towarów i usług (VAT)?”

III CZP 91/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy skutek udzielenia przez sąd pierwszej instancji zabezpieczenia roszczenia o stwierdzenie nieważności, ewentualnie o uchylenie uchwał walnego zgromadzenia spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – poprzez wstrzymanie wykonalności uchwały o odwołaniu dotychczasowego członka zarządu oraz uchwał o powołaniu nowego składu zarządu, uprawnionym do wniesienia zażalenia na postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia w imieniu spółki oraz do reprezentowania jej w postępowaniu zażaleniowym jest zarząd w nowym czy też w dotychczasowym składzie?

2. W przypadku uznania, że wstrzymanie wykonania uchwał powoduje odzyskanie, na czas trwania zabezpieczenia, uprawnień przez zarząd w poprzednim składzie oraz zważywszy, że wnioskodawcą jest członek zarządu spółki odwołany uchwałą, której wykonalność wstrzymano – czy doręczenie odpisu postanowienia za-

bezpieczającego na adres obowiązanej spółki nieposiadającej kuratora (art. 253 § 2 k.s.h.) powoduje rozpoczęcie biegu terminu do zaskarżenia postanowienia zabezpieczającego, czy też doręczenie takie należy uznać za bezskuteczne?

3. Czy hipoteza artykułu 253 § 2 k.s.h. obejmuje także stan faktyczny, w którym konflikt wspólników znajduje wyraz w podejmowaniu w krótkich odstępach czasu kolejnych uchwał zgromadzenia wspólników zmieniających skład zarządu, kwestionowanych przez część wspólników w kolejnych postępowaniach sądowych zmierzających do uchylecia względnie stwierdzenia nieważności uchwał?”

III CZP 92/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy opłata za informację z konta płatników składek i ubezpieczonych, udzielaną przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych komornikowi na podstawie art. 50 ustęp 3 i 10 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi świadczenie pieniężne, od którego w razie zwłoki lub opóźnienia w jej zapłacie mogą być naliczane odsetki ustawowe na podstawie przepisów prawa cywilnego?”

III CZP 93/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sprawie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym określenie w pozwie żądania zapłaty odszkodowania za szkodę majątkową w sposób odpowiadający żądaniu przyszłych powtarzających się świadczeń czyni zadość wymaganiu dokładnego określenia żądania pozwu (art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c.)?”

III CZP 94/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy rekompensata za koszty odzyskiwania należności w wysokości 40 EURO, przewidziana w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. 2013.403) przysługuje wierzycielowi, mimo że kosztów odzyskania należności faktycznie nie poniósł?

2. Czy konieczną przesłanką do uznania roszczenia o zapłatę 40 EURO za zasadne jest zastrzeżenie w umowie lub wezwaniu do zapłaty terminu płatności przekraczającego 30 dni?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 53/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Wprowadzony ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 roku o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 173, poz. 1218) art. 73 ust. 2a pkt 1 u.g.n. stanowi podstawę do zmiany stawki opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste nieruchomości gruntowej także wtedy, gdy ustanowienie odrębnej własności lokalu użytkowego w budynku wzniesionym na tej nieruchomości nastąpiło przed dniem wejścia tego przepisu w życie.

III CZP 54/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Zobowiązania z tytułu wynagrodzenia tymczasowego nadzorca sądowego, niewyegzekwowane od spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, co do której oddalono wniosek o ogłoszenie upadłości na podstawie art. 13 ust. 1 Prawa upadłościowego i naprawczego, są objęte przewidzianą w art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialnością członków zarządu.

III CZP 55/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Wierzytelność nabywcy licytacyjnego zabezpieczona na nieruchomości dłużnika hipoteką ujawnioną w opisie i oszacowaniu, przedstawiona do zaliczenia na poczet ceny nabycia nieruchomości

ści, powinna być stwierdzona tytułem wykonawczym (art. 968 § 1 w związku z art. 1036 § 2 k.p.c.). Dotyczy to także wierzytelności zabezpieczonej hipoteką zwykłą powstałą przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 26 czerwca 2009 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 131, poz. 1075), jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte po tej dacie (art. 13 ust. 1 powyższej ustawy).

III CZP 56/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

Przedmiotem powództwa określonego w art. 527 § 1 k.c. może być czynność procesowa dłużnika w postaci zgody wyrażonej w postępowaniu o zniesienie współwłasności rzeczy wspólnej na przyznanie własności rzeczy drugiemu współwłaścicielowi bez ekwiwalentu z jego strony.

III CZP 57/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

W sprawie o ustalenie nieistnienia uchwały wspólnoty mieszkaniowej pozwana wspólnota mieszkaniowa nie może być reprezentowana przez członka jej jednoosobowego zarządu będącego jednocześnie członkiem zarządu osoby prawnej, która zaskarżyła uchwałę. W takiej sytuacji wspólnotę mieszkaniową reprezentuje pełnomocnik powołany uchwałą właścicieli lokali.

III CZP 58/15 – z dnia 8 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Współuczestnikom formalnym (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.), reprezentowanym przez jednego pełnomocnika będącego adwokatem

lub radcą prawnym, należy się zwrot kosztów procesu obejmujących jego wynagrodzenie ustalone odrębnie w stosunku do każdego współuczestnika. Sąd powinien jednak obniżyć to wynagrodzenie, jeżeli przemawia za tym nakład pracy pełnomocnika, podjęte przez niego czynności oraz charakter sprawy (art. 109 § 2 k.p.c.).

III CZP 27/15 – z dnia 20 października 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Artykuł 189 k.p.c. nie może być podstawą żądania przez członka stowarzyszenia ustalenia nieistnienia uchwały organu stowarzyszenia niedotyczącej jego stosunku członkostwa.

III CZP 59/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

Podstawą wynagrodzenia przyznanego za opinię sporządzoną na zlecenie sądu przez instytut naukowy są stawki stosowane w tym instytucie. Sąd ustala ostateczną wysokość wynagrodzenia stosując odpowiednio art. 89 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn.: Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.).

III CZP 64/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy umowa darowizny udziału we współwłasności rzeczy ruchomej na rzecz współwłaściciela tej rzeczy powoduje przejście na obdarowanego uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy w postaci uprawnienia do odstąpienia od umowy sprzedaży w całości?”

postanowiono przekazać zagadnienie do rozstrzygnięcia po-

większonemu składowi Sądu Najwyższego.

III CZP 66/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Niedopuszczalna jest droga sądowa w sprawie z powództwa spółdzielni mieszkaniowej przeciwko komornikowi sądowemu o zasądzenie opłaty za udzielenie mu na podstawie art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 790) informacji niezbędnych do prawidłowego prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

III CZP 67/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Do przedawnienia roszczenia o opłatę za studia określoną w umowie zawartej na podstawie art. 160 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 października 2009 roku (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365), w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1198), miał zastosowanie dziesięcioletni termin przewidziany w art.118 k.c.

III CZP 68/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Jeżeli osoba zobowiązana do alimentów nie została obciążona obowiązkiem zwrotu kosztów, adwokatowi ustanowionemu z urzędu dla strony uprawnionej do alimentów przyznaje się od Skarbu Państwa wynagrodzenie ustalone na podstawie § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie

opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461 ze zm.).

III CZP 70/15 – z dnia 21 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Odpowiedzialność odszkodowawcza osób zajmujących lokal bez tytułu prawnego, przewidziana w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r., poz. 150 ze zm.), ma charakter odpowiedzialności *in solidum*.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

II CSK 488/14 – wyrok z dnia 27 maja 2015 r.

Przewidziany w art. 110 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn.: Dz. U. 2013 r., poz. 392 ze zm.) termin wymagalności i przedawnienia roszczeń Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego przeciwko rolnikowi, który nie dopełnił obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia obowiązkowego, o zwrot spełnionego świadczenia i poniesionych kosztów nie ma zastosowania do roszczeń, które uległy przedawnieniu przed dniem wejścia w życie ustawy także wówczas, gdy w tym dniu toczyła się sprawa z powództwa poszkodowanego przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

III CSK 283/14 – wyrok z dnia 28 maja 2015 r.

Uchylenie – w wyniku wznowienia postępowania – prawomocnego wyroku skazującego członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością za popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 2 k.s.h. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania powoduje upadek wszystkich skutków wyroku skazującego oraz przywraca z mocą wsteczną uprawnienia do reprezentowania spółki. Wszystkie czynności dokonane przez skazanego członka zarządu w okresie, w którym istniał wyrok skazujący, są ważne.

V CSK 592/14 – wyrok z dnia 3 czerwca 2015 r.

Uchwała walnego zgromadzenia spółki kapitałowej w przedmiocie niepowołania do składu rady nadzorczej przedstawicieli pracowników wybranych na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (jedn. tekst: Dz. U. z 2015 r., poz. 747) może być zaskarżona na podstawie art. 422 k.s.h.

III CZP 39/15 – postanowienie z dnia 25 czerwca 2015 r.

Na postanowienie sądu rejonowego, oddalające skargę na czynność komornika polegającą na odmowie wydania zaświadczenia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z mocy prawa przysługuje zażalenie (art. 828 k.p.c.). Bezczynność organu egzekucyjnego nie stanowi podstawy umorzenia postępowania egzekucyjnego z mocy prawa (art. 823 k.p.c.).

III CSK 381/14 – wyrok z dnia 25 czerwca 2015 r.

Pojęcie „ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości” w rozumieniu art. 17 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oznacza takie wkroczenie w prawo własności, które w chwili wejścia w życie uchwały o utworzeniu parku kulturowego zmieniło zakres użytkowania nieruchomości w sposób całkowity (zakazy) lub częściowy (ograniczenia). Przewidziany w tym przepisie obowiązek naprawienia szkody dotyczy jedynie następstw zmiany dotychczasowego sposobu korzystania z nieruchomości i nie obejmuje innych uprawnień właściciela ani kompensaty obniżenia wartości nieruchomości i utraconych korzyści, odpowiadających potencjalnemu zyskowi, nieosiągniętemu na skutek niezrealizowania planowanej inwestycji.

I CSK 445/14 – wyrok z dnia 9 lipca 2015 r.

W razie prowadzenia przez bank rachunków kilku osób o takim samym imieniu i nazwisku, próba zidentyfikowania osoby egzekwowanego dłużnika podjęta przez bank po doręczeniu mu zawiadomienia o zajęciu i o zakazie wypłat z rachunku dłużnika (art. 890 § 1 k.p.c.) nie wstrzymuje skutków zajęcia i nie wyłącza odpowiedzialności banku za szkodę wyrządzoną wierzycielowi przez umożliwienie dłużnikowi podjęcia pieniędzy z zajętego rachunku (art. 892 § 1 k.p.c.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 13/15

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy rozstrzygnięcie właściwego prokuratora w przedmiocie istnienia ustawowych przesłanek przedłużenia na czas powyżej sześciu miesięcy, na podstawie art. 153 § 1 k.k.s. zd. trzecie, dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe, prowadzonego przez finansowy organ postępowania przygotowawczego i nadzorowanego przez organ nadrzędny nad tym organem, odbywa się w ramach prokuratorskiego nadzoru nad postępowaniem przygotowawczym w rozumieniu przepisów art. 298 § 1 k.p.k. i art. 326 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., art. 26 ust. 1 zd. pierwsze ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.) oraz art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, z późn. zm.)?”

I KZP 14/15

Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wstrzymanie biegu terminu przedawnienia karalności (art. 104 § 1 k.k.) następuje z momentem skierowania do sądu dyscyplinarnego wniosku o zezwolenie na pociągnięcie sędziego lub

prokuratora do odpowiedzialności karnej, czy też dopiero z momentem uprawomocnienia się uchwały odmawiającej takiego zezwolenia?”

I KZP 15/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy do przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485), w którym sprawca działa wyłącznie poza granicami Polski ma zastosowanie art. 113 k.k.?”

I KZP 16/15

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wydatki związane z oskarżeniem, o których mowa w art. 630 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555 ze zm.) obejmują również wydatki poniesione przez oskarżonego na obrońcę z wyboru w wypadku uniewinnienia go od części zarzucanych mu czynów lub częściowego umorzenia postępowania?”

I KZP 17/15

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy treścią ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (t.j.: Dz. U. 2013 r., poz. 1388) jest wszelka współpraca z organami bezpieczeństwa państwa

w rozumieniu art. 2 ust. 1 i 3, art. 3a ust. 1-3 tejże ustawy, w tym także okoliczność zmierzająca do zbierania informacji wywiadowczych, czy też jedynie praca, służba lub pomoc udzielona tym organom zmierzająca do zwalczania opozycji demokratycznej, związków zawodowych, stowarzyszeń, kościołów i związków wyznaniowych, łamania prawa do wolności słowa i zgromadzeń, gwałceniu prawa do życia, wolności, własności i bezpieczeństwa obywateli, trwale związana z łamaniem praw człowieka i obywatela na rzecz komunistycznego ustroju totalitarnego w rozumieniu preambuły przywołanej ustawy "oraz" czy złożenie oświadczenia o nie podjęciu współpracy z organami bezpieczeństwa państwa przez osobę, która nie prowadziła działalności polegającej na "rozpracowywaniu ludzi" a jedynie tłumaczyła i zbierała w drodze wywiadowczej materiały dla Zarządu II Sztabu Generalnego Wojska Polskiego może być uznana za działalność w usprawiedliwionej nieświadomości bezprawności czynu zabronionego?"

I KZP 18/15

Wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalne jest na podstawie art. 462 § 1 k.p.k. wstrzymanie wykonania orzeczenia o tymczasowym aresztowaniu z zastrzeżeniem jego uchylenia w przypadku złożenia poręczenia, już po spełnieniu tego warunku, czy też z chwilą wpłaty kwoty poręczenia, tymczasowo aresztowany powinien być natychmiast zwolniony na podstawie art. 257 § 2 k.p.k. niezależnie od złożonego zażalenia przez prokuratora, a wstrzymanie wykonania takiego orzeczenia jest niedopuszczalne?"

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 7/15 – z dnia 14 października 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Umyślne pozbawienie wolności innej osoby – po spełnieniu szczególnych warunków – może być uznane za zbrodnię przeciwko ludzkości, której karalność nie ulega przedawnieniu, nawet jeżeli nie realizuje znamion czynu zabronionego określonego w art. 118a § 2 pkt 2 k.k.

I KZP 10/15 – z dnia 14 października 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne Prokuratora Generalnego:

„Czy przepisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych – dalej "ustawy o grach hazardowych" (Dz. U. z 2015 r., poz. 612) w zakresie gier na automatach, ograniczające możliwość ich prowadzenia jedynie na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna, są przepisami technicznymi w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r., ze zm.), a jeżeli tak to, czy wobec faktu nienotyfikowania tych przepisów Komisji Europejskiej, sądy karne w sprawach o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. uprawnione są, w oparciu o art. 91 ust. 3 Konstytucji, do odmowy ich stosowania, jako niezgodnych z prawem unijnym?”

postanowiono zawiesić postępowanie do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia w sprawie C-303/15.

I KZP 11/15 – z dnia 14 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie:

„Czy do przestępstw z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. Nr 179, poz. 1485), w którym sprawca działa wyłącznie poza granicami Polski ma zastosowanie art. 113 k.k.?”

postanowiono na podstawie art. 441 § 2 k.p.k. przekazać rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego powiększonemu składowi Sądu Najwyższego (nowa sygnatura I KZP 15/15).

I KZP 21/14 – z dnia 28 października 2015 r. w składzie Całej Izby Karnej Sądu Najwyższego na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

W postępowaniu kasacyjnym jest dopuszczalne uchylene zaskarżonego orzeczenia wyłącznie w części, w jakiej nie zawiera ono rozstrzygnięcia w przedmiocie środka karnego, którego zastosowanie było obligatoryjne.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 340/14 – wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r.

Z zastępowaniem zeznań czy wyjaśnień możemy mieć do czynienia tylko i wyłącznie wtedy, gdy czyni się to w stosunku do źródła dowodowego, które istnieje. Nie można zatem mówić o jakimkolwiek zastępowaniu, kiedy osobowe źródło dowodowe nie żyje i w związku z tym nie doszło do przeprowadzenia tego dowodu w postępowaniu karnym, ale w materiałach sprawy istnieją dowody w formie dokumentu pochodzącego od tego źródła. Należy wówczas mieć na uwadze i taki dokument, poddając go stosownej ocenie w aspekcie innych, w tym osobowych, źródeł dowodowych, z jakich korzysta się w danym postępowaniu.

II KK 100/15 – postanowienie z dnia 23 kwietnia 2015 r.

Nowe lub poprzednio nieznane okoliczności, o jakich mowa w art. 24 § 1 k.k.w., nie mogą wiązać się z odmienną analizą stanu prawnego, a dotyczą jedynie okoliczności natury faktycznej.

IV KK 304/15 – postanowienie z dnia 5 maja 2015 r.

Składanie wniosków dowodowych w końcowej fazie postępowania dowodowego nie jest co prawda wykluczone przez procedurę karną, a niejednokrotnie jest wówczas uzasadnione, ale zachowanie takie musi być oceniane także przez pryzmat art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k. z uwagi na obligatoryjny charakter tej normy; jeżeli analiza zgłoszonego wniosku dowodowego, w zestawieniu z całokształtem okoliczności faktycznych, a w szczególności faktyczną możliwością

złożenia tego wniosku na wcześniejszym etapie postępowania bez szkody realizowanej linii obrony, doprowadzi do ustalenia, że celem złożenia takiego wniosku było tylko przedłużenie postępowania karnego, to oddalenie takiego wniosku dowodowego będzie nie tylko uzasadnione, ale obligatoryjne i nie może być skutecznie kwestionowane odwołaniem się do zasady prawdy materialnej (art. 2 § 2 k.p.k.).

II KK 15/15 – wyrok z dnia 14 maja 2015 r.

Nie można uznać, że ustalenie działania sprawcy czynem ciągłym jest zawsze dla niego korzystniejsze niż uznanie wielości jego zachowań, jako czynów popełnionych w zbiegu realnym; konieczne jest bowiem zbadanie i ocena неповtarzalnych okoliczności sprawy.

V KK 53/15 – wyrok z dnia 19 maja 2015 r.

W orzecznictwie sądowym zastępowanie w przypisanym czynie słów ustawy określających znamiona przestępstw stosownym opisem zachowania sprawcy występuje powszechnie. W wielu wypadkach jest to wręcz nieodzowne, gdyż słowa ustawy ujmują znamiona w formule ogólnej, czy też syntetycznej, a opis czynu, który powinien być, w myśl art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k., dokładny, musi konkretyzować i uściślać w czym wyrażało się wypełnienie przez oskarżonego znamion przestępstwa. Pominięcie ustawowego określenia znamion czynu zabronionego w opisie czynu przypisanego nie daje podstaw do skutecznego podniesienia w apelacji zarzutu obrazy prawa materialnego, jeżeli opis czynu mieści się w granicach pojęć, którymi ustawa określa znamiona czynu zabronionego.

III KO 34/15 – postanowienie z dnia 27 maja 2015 r.

Nie jest uzasadnione przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. w sytuacji jedynie przejściowych trudności organizacyjnych sądu, związanych z jego sytuacją kadrową. Warunki organizacji pracy sądów, zwłaszcza wiążące się z badaniem obciążenia sprawami poszczególnych sądów, ich obsady kadrowej, nie mieszczą się w kategorii szczególnych okoliczności, podlegających ocenie przez Sąd Najwyższy na płaszczyźnie art. 37 k.p.k. i powinny być przewyżczone w ramach działań organizacyjnych, należących do podmiotów dysponujących odpowiednimi ku temu kompetencjami.

IV KK 39/15 – postanowienie z dnia 28 maja 2015 r.

Przez wskazaną w § 2 art. 575 k.p.k. zmianę wyroku objętego wcześniejszym wyrokiem łącznym należy rozumieć nie tylko zmianę wywołaną darowaniem czy złagodzeniem kary w trybie, na przykład, ułaskawienia bądź amnestii albo zarządzenia wykonania kary warunkowo zawieszanej, czy przedawnienia jej wykonania, ale również zmianę wywołaną w trybie przepisów Kodeksu karnego wykonawczego, w tym zawieszenie jej wykonania na podstawie art. 152 tego Kodeksu; w wyniku bowiem takiego zawieszenia kara podlegająca bezwzględnemu wykonaniu przestaje mieć taki charakter i staje się karą warunkowo zawieszoną, co ma tym samym również istotne znaczenie w procedurze łączenia kar (art. 89 k.k.).

III KK 79/15 – wyrok z dnia 3 czerwca 2015 r.

1. Zawarte w wyroku sprzeczności w związku z orzekaniem kary zachodzące między wymiarem kary określonym cyframi oraz wyrażonym słownie, nie są możliwe do usunięcia ani w odpowiednim

trybie przewidzianym przepisami prawa karnego wykonawczego (art. 13 § 1 k.k.w. w zw. z art. 178 § 1 k.k.s.), ani też skorygowane jako oczywista omyłka pisarska, w trybie art. 105 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s., albowiem dotyczą merytorycznej treści wyroku, to jest orzeczenia co do kary.

2. Instytucja określona w art. 13 § 1 k.k.w. służy jedynie wyjaśnianiu takich wątpliwości, które mogą powstać na skutek nie dość precyzyjnych czy ogólnych sformułowań zawartych w orzeczeniu lub w związku ze zdarzeniami, które zaistniały po jego wydaniu. Nie można zatem w tym trybie dokonywać zmiany lub uzupełnienia merytorycznej treści orzeczenia o karze.

3. Artykuł 105 k.p.k. pozwala na sprostowanie orzeczenia i zarządzenia tylko w zakresie oczywistej omyłki pisarskiej i rachunkowej, niedopuszczalne natomiast jest sprostowanie w tym trybie błędnych rozstrzygnięć sądu co do winy i kary; sprostowanie oczywistej omyłki pisarskiej nie może sprowadzać się do ingerencji w merytoryczną treść wyroku, na przykład, zmiany lub uzupełnienia orzeczenia co do kary; nawet gdyby doszło do sprostowania w tym trybie merytorycznych elementów wyroku, to takie postąpienie jest czynnością *ex ante* nieskuteczną, to jest niemogącą wywołać skutku jaki wiąże się z taką czynnością.

III KK 39/15 – postanowienie z dnia 9 lipca 2015 r.

Dopuszczalne jest oparcie skazania na dowodzie z zeznań świadka anonimowego także wtedy, gdy dowód ten jest jedynym bezpośrednim dowodem wskazującym na sprawstwo określonej osoby, mimo niemożności przeprowadzenia tego dowodu w postępowaniu sądowym z uwagi na brak możliwości dotarcia obecnie do tego świadka, jeżeli tylko podjęto starania dla ustalenia jego aktual-

nego miejsca pobytu i doręczenia mu wezwania, które jednak okazały się nieskuteczne, gdy inne, pośrednie dowody, potwierdzają zeznania świadka anonimowego, choćby we fragmentach i czynią je przez to wiarygodnymi, a oskarżony miał możliwość podważenia tej wiarygodności.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III PZP 7/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy nieświadczenie przez pracownika pracy przez okres trwający dłużej niż jeden miesiąc, spowodowane zastosowaniem wobec niego środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia w czynnościach służbowych, może stanowić podstawę do rozwiązania umowy o pracę na mocy art. 53 § 1 pkt 2 k.p.?”

III UZP 14/15

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pojęcie przychodu określone w przepisie art. 4 ust. 9 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obejmuje koszty zakwaterowania pracowników i tym samym może stanowić podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w rozumieniu przepisu art. 18 ust. 1 w/w ustawy?”

III UZP 15/15

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1990 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa ma zastosowanie do ubezpieczonego, który w okresie orzeczonej niezdolności do pracy uzyskał zaświadczenie właściwego lekarza o odzyskaniu zdolności do pracy i związku z tym zaświadczeniem podjął pracę zarobkową?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

III UZP 9/15 – z dnia 6 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku:

„Czy użyty w art. 25a ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1440) zwrot: "składek na ubezpieczenie emerytalne zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu 31 stycznia roku, za który przeprowadzono ostatnią waloryzację, o której mowa w art. 25" oznacza, że przez ostatnią waloryzację, tzw. roczną należy rozumieć waloryzację składek przeprowadzoną w dniu 1 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym następuje wypłata emerytury, a tym samym w przypadku emerytur wypłacanych od dnia 1 czerwca (i po tym dniu) nie przeprowadza się kolejnej waloryzacji, o której mowa w art. 25 ustawy o emeryturach i rentach z FUS; czy też w przypadku wypłaty emerytury od dnia 1 czerwca danego roku (lub po tym dniu), "ostatnią" waloryzacją, o której mowa w art. 25, po myśli art. 25a ust. 1, jest waloryzacja dokonana 1 czerwca roku, w którym następuje wypłata emerytury, a w konsekwencji czy i w jakim zakresie należy przeprowadzać waloryzację składek w sposób określony w art. 25a ust. 2 punkty 1-4 w przypadku tych ubezpieczonych, którym emerytura wypłacana jest poczynając od dnia 1 czerwca lub po tym dniu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 10/15 – z dnia 6 października 2015 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie:

„Czy pracownik samorządowy, wobec którego bezpośrednio po okresie tymczasowego aresztowania, w którym na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 223, poz. 1458 ze zm.) otrzymywał połowę dotychczasowego wynagrodzenia, zastosowano środek zapobiegawczy przewidziany w art. 276 k.p.k. i który od pierwszego dnia stosowania tego środka stał się niezdolny do pracy, a niezdolność ta trwała bez przerwy co najmniej 30 dni, nabywa prawo do zasiłku chorobowego na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 159)?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III PZP 1/15 – z dnia 14 października 2015 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracodawca zatrudniający co najmniej 20 pracowników, mający zamiar wypowiedzenia warunków umowy pracownikom, których liczba odpowiada liczbie pracowników określonej w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844 ze zm.) ma obowiązek stosować procedury określone w przedmiotowej ustawie, a w szczególności w przepisach artykułów: 2, 3, 4 i 6?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

III UZP 8/15 – z dnia 14 października 2015 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

Osoba, która pełniła w latach 1984-1990 służbę w Zarządzie Łączności Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Wydziałach Łączności Wojewódzkich Urzędów Spraw Wewnętrznych, jest osobą, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 15b ust. 1 ustawy z dnia 19 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 667 ze zm.) w związku z art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 1388 ze zm.).